

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

903/2017. (VII. 25.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) a Karc FM Média Kft.-vel (1097 Budapest, Könyves Kálmán krt. 12-14., a továbbiakban: Médiaszolgáltató) szemben lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Karc FM adón 2017. április 25-én 16 óra 9 perctől sugárzott, és április 26-án 4 óra 8 perctől megismételt, valamint a www.karcfm.hu lekérhető médiaszolgáltatás műsorkínálatából is elérhető Paláver című műsorszám közzétételével megsértette az emberi méltóság tiszteletben tartását előíró törvényi rendelkezést, ezért a Médiaszolgáltatót

200 000 Ft, azaz kettőszázezer forint bírsággal sújtja;

Megállapította továbbá a Médiatanács, hogy a Médiaszolgáltató a Karc FM adón 2017. április 25-én 16 óra 9 perctől sugárzott, és április 26-án 4 óra 8 perctől megismételt, valamint a www.karcfm.hu lekérhető médiaszolgáltatás műsorkínálatából is elérhető Paláver című műsorszám közzétételével megsértette a gyűlöletkeltésre alkalmas médiatartalmak közzétételének tilalmát előíró törvényi rendelkezést is, ezért a Médiaszolgáltatót

200 000 Ft, azaz kettőszázezer forint bírsággal sújtja.

A jogsértések miatt a Médiatanács a Médiaszolgáltatót az alábbi közlemény közzétételére kötelezi:

„A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Karc FM adón 2017. április 25-én sugárzott (és április 26-án megismételt) Paláver című műsorszámmal megsértette az emberi méltóság tiszteletben tartását előíró és a gyűlöletkeltésre alkalmas médiatartalmak közzétételét tiltó törvényi rendelkezéseket. Az Országházban történt civil tiltakozásról szóló hírhez hozzászólva a műsorvezető olyan véleményt fogalmazott meg, amely szerint a civil aktivisták hasonló demonstrációit erőszakkal kell megakadályozni. A műsorszám által közvetített üzenet az emberi méltósághoz való jog sérelme mellett alkalmas volt az érintett csoporttal szembeni nagyfokú ellenséges indulat, gyűlölet keltésére.”

A közleményt a Médiaszolgáltató az internetes honlapjának (lekérhető médiaszolgáltatásának) nyitóoldalán jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított három napon belül köteles úgy közzétenni, hogy a honlap megnyitásakor a teljes információ olvasható legyen a közzétételtől számított hét napig folyamatosan.

Szintén köteles a Médiaszolgáltató a közleményt a Paláver című műsorszámában (vagy a műsorszám időközbeni megszűnése esetén annak időpontjában közzétett más műsorszámokban) jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított három napon belül egy alkalommal közzétenni (felolvasni).

A Médiatanács továbbá a jogsértő magatartás tanúsítását megtiltja: kötelezi a Médiaszolgáltatót, hogy az eljárás tárgyát képező médiatartalmat a Médiatanács határozatának közlését követően haladéktalanul távolítsa el a www.karcfm.hu címen elérhető lekérhető médiaszolgáltatásáról.

A Médiaszolgáltató a bírságot e határozat közlését követő hét napon belül köteles megfizetni a Médiatanács Magyar Államkincstár által vezetett 10032000-00295141-00000024 számú számlájára. A bírságfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a Médiaszolgáltató késedelmi pótlékot köteles fizetni, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a Médiatanács a Médiaszolgáltatóval szembeni bírság igényét közigazgatási úton érvényesíti.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata az annak közlésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (a továbbiakban: bíróság) címzett, de a Médiatanácshoz benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztése és a tárgyalás tartása a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság 30 napon belül bírálja el.

INDOKOLÁS

A Médiatanács állampolgári bejelentések alapján a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 167. § (1) bekezdése szerinti hatósági ellenőrzést folytatott le a Médiaszolgáltató Karc FM adóján 2017. április 25-én 16 óra 9 perctől sugárzott, és április 26-án 4 óra 8 perctől megismételt, valamint a www.karcfm.hu lekérhető médiaszolgáltatáson folyamatosan elérhető Paláver című műsorszámmal kapcsolatban, melynek során felmerült a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: **Smtv.**) 14. § (1) bekezdésének és a 17. § (1) bekezdésének megsértése.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 29. § (1) bekezdése alapján a Médiatanács az Mttv. 182. § c) pontjában foglalt hatáskörében 2017. június 6-án hivatalból hatósági eljárást indított a Médiaszolgáltatóval szemben. A Ket. 29. § (3) bekezdése szerint az 562/2017. (VI. 6.) számú, MN/14470-9/2017. ügyiratszámú végzésében tájékoztatta a Médiaszolgáltatót a hatósági ellenőrzés megállapításairól és a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságáról, valamint a Ket. 68. § (1) bekezdés alapján az iratbetekintés lehetőségéről.

A postai tértivevény szerint a Médiaszolgáltató az eljárás megindításáról értesítő végzést 2017. június 15-én átvette, nyilatkozata 2017. július 6-án érkezett.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok, különösen a lefolytatott hatósági ellenőrzés és a Médiaszolgáltató nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg, és azt az alábbiak szerint értékelte.

1. A kifogásolt médiatartalom ismertetése

A Paláver a Karc FM hétköznapi délutánonként 16 és 18 óra között sugárzott interaktív programja, amelyben a betelefonáló hallgatók a műsorvezető moderálása mellett fejthetik ki nézeteiket a szerkesztőség által választott, napi aktualitásokhoz kapcsolódó témákban.

A vizsgált adásban a műsorvezető a többi között az Országgyűlés Igazságügyi bizottságának ülésén történt, a civil törvény módosításával szembeni tiltakozás témájához is várt hallgatói véleményeket.

A felvezetőben elhangzott, kommentálandó hír a következő volt: „Soros aktivistái elszabotálták a civil törvény bizottsági vitáját. Soros György és aktivistái szerint az a demokrácia, ha csak az ő véleményük hallható. A Soros-hálózat aktivistái ennek jegyében megszállták a Parlament Igazságügyi bizottságának ülését, mert úgy gondolták, hogy ők Magyarország törvényei fölött állnak. A Soros György hálózatához tartozó szervezetek nyolctíz aktivistája transzparenszekkel, egy magyar és egy EU-s zászlóval jelent meg a bizottság ülésén, azzal a szándékkal, hogy megzavarja és befolyásolja a Soros György és szervezetei által nehezményezett civil törvény módosításának a bizottsági vitáját. A Soros-hálózat magyarországi tevékenységét támogató ellenzéki pártoknak a bizottságban jelen lévő tagjai egyértelműen elmondták az ülés elején: a Soros-szervezetek aktivistái azzal a céllal érkeztek a parlamenti bizottság működési rendjét, a házszabályt nyíltan megsértve a bizottsági ülésre, hogy azt megzavarva elérjék a helyszínről történő eltávolításukat, ami majd jól mutat a nemzetközi sajtóban, mint az Orbán-kormány diktatúrájának bizonyítéka. Többek között a <<Nem a civilek megbélyegzésére>> feliratú papírokat tartó demonstrálókat a házszabály megsértése miatt a Parlament bizottsági őrsége felszólította a helyiség elhagyására, ám az aktivisták nem tettek eleget a felszólításnak. Ezt követően Rubovszky György, a parlament igazságügyi bizottságának KDNP-s elnöke felfüggesztette az ülést. Így pedig végül hiába szervezte a Soros-hálózat együtt az MSZP, LMP, Jobbik frakciójával – a nemzetközi sajtót is rászervezve – a legújabb politikai performanszát a Parlamentbe.”

A műsorvezető így kommentálta a felolvasott hírt: (16:15:32 - 16:17:48) „Ehhez a magam részéről annyit tennék hozzá, hogy persze, tudjuk, egyetlen cél van, provokálni, provokálni, provokálni, bármi áron, egészen addig, hogy valahol elcsattanjon egy pofon, valahol történjen valami atrocitás, ami majd aztán megjelenik a világmédiában, és mindenki elmondhatja, hogy lám-lám, Magyarországon a diktatúrában már verik a békés tüntetőket. Szóval, tudjuk, hogy ez a cél, de azt is elmondtuk már milliószor, hogy minden utcai tüntetésnél hihetetlen higgadtsággal kell kezelni ezeket, és tegyük hozzá, és mondjuk el naponta, hogy a rendőreink valami fantasztikus, hogy milyen végtelen türelemmel és hozzáértéssel viszonyulnak ezekhez a barom állatokhoz. Most viszont egy másik történet kezdődött, ugyanis a Köztársaság Parlamentjében zajlott le egy provokáció, ez pedig, szeretném jelezni, hogy tökéletesen törvénytelen, és sehol a büdös életben, sehol a világon egyetlen parlamentben sem tűrnék ezt el. Úgyhogy ez az a pont, ahol nem kell finomkodni. Ha még egyszer ezek, vagy ilyenek megjelennek a Parlament épületében, és ott megzavarják a munkát, akkor úgy kell őket onnan kivágni, mint a macskát szarni. Ha a taknyukon és a vérükön kell őket kirángatni, akkor a taknyukon és a vérükön. (...) És mondom még egyszer, semmi finomkodás, ha kell, akkor szanaszét kell verni a pofájukat. Ez ugyanis Magyarország Parlamentje, nem pedig a nyilvános vécé, ahová ezek valók.”

2. A Médiaszolgáltató nyilatkozata

A Médiaszolgáltató vitatta a jogsértést. Előadta, hogy Bayer Zsolt sérelmezett kommentárja „kifejezetten arra vonatkozott, hogy az arra felhatalmazott hivatalos szervezet, a parlamenti őrség lépjen föl erélyesen a nyilvánvaló törvénytiségek elkövetői ellen”. Hozzátette, hogy a műsorvezető „garázdákról, provokátorokról, törvénytiségekről beszélt tehát, akik ellen nem gyűlöletet keltett, hanem a jogos hatósági fellépést követelte ellenük”.

Álláspontja szerint a vitatott műsorszámban Bayer Zsolt műsorvezető nem sértette senkinek az emberi méltóságát, és mégoly karcos megnyilvánulásai sem voltak alkalmasak valamely nemzet, közösség, etnikai vagy vallási közösség elleni gyűlölet keltésére.

3. Hivatkozások az Alkotmánybíróság határozataira

Magyarország Alaptörvénye Záró és vegyes rendelkezéseinek 5. pontja rögzíti, hogy az Alaptörvény hatályba lépése (2012. január 1.) előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés ugyanakkor nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.

Az Alkotmánybíróság ezt követően rögzítette, hogy *„a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket”* [13/2013. (VI. 17.) AB határozat].

A fentiekre tekintettel a hatósági döntéseknek ugyan nem lehet elsődleges alapja a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, de a Médiatanács döntéseiben, a vizsgált tényállás jogszerűségének mérlegelésekor a sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos tartalmának kereteit meghatározó korábbi alkotmánybírósági döntések indokolását is figyelembe veheti.

4. Az Smtv. 14. § (1) bekezdése – az emberi méltóság tiszteletben tartása

4.1 A rendelkezés értelmezése

Az Alaptörvény II. cikke szerint:

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

Az Alaptörvény véleménynyilvánítás szabadságáról szóló IX. cikk (4)-(5) bekezdései az alábbiak szerint rendelkeznek:

„(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

(5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. (...)”

Az Smtv. 14. (1) bekezdése a fentiekkel összhangban kimondja:

„A médiaszolgáltatónak az általa közzétett médiatartalomban tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot.”

Az emberi méltósághoz való jog a legátfogóbb személyiségi jog, minden más személyiségi jog úgynevezett anyajoga, amiből bármely, akár a törvényekben nevesített, akár nem nevesített személyiségi jog védelme levezethető.

Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá. A méltóság az emberi léttel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő. Az egyenlő méltósághoz való jog az élethez való joggal egységben azt biztosítja, hogy ne lehessen emberi életék értéke között jogilag különbséget tenni. Emberi méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, állapotától, illetve attól is, hogy emberi lehetőségeiből mennyit valósított meg.

A Médiatanács az Smtv. 14. § (1) bekezdés megsértésének vizsgálata során nem egyéni jogsérelemről dönt, hanem annak megállapítására jogosult, hogy a médiaszolgáltató az emberi méltóság tiszteletben tartásával tevékenykedik-e. A vélemény- és sajtószabadság korlátját jelentő rendelkezések alkalmazása során nem az egyént védi, hanem azt hivatott biztosítani, hogy a média működése az alkotmányos keretek között maradjon. Ennek megfelelően a Médiatanács akkor léphet fel az emberi méltóság alapvető értékének védelmében, ha a sérelem eléri a közérdekű igényérvényesítés – azaz a demokratikus nyilvánosság veszélyeztetésének – küszöbét.

Ezzel összhangban a 46/2007. (VI. 27.) sz. AB határozat megállapította, hogy a

médiahatóság „a közigazgatási eljárás során annak megállapítására jogosult, hogy a műsorszolgáltató az emberi jogok tiszteletben tartásával tevékenykedik-e, és az egyes műsorainak témája, jellege, nézőpontja nem sérti-e az emberi jogokban megjelenő alapvető értéket.”

A 165/2011. (XII. 20.) AB határozat indokolása pedig megállapítja, hogy a média „rombolást tud végezni az emberi jogok, különösen az emberi méltóság tiszteletének kultúrájában”, tehát e kultúra védelme lehet a médiaszabályozás célja. Ezt követően az indokolás leszögezi, hogy „indokolt, hogy a hatóság – e jogok intézményes tartalmát érintő körben – (...) a közösség érdekében felléphessen a jogsértővel szemben” [IV. 2. 2. 2. pont].

Az emberi méltóság médiaszabályozásbeli védelme ennek megfelelően az államnak az emberi méltóság alapjogára vonatkozó, objektív intézményvédelmi kötelezettségéből fakad. Így nem csupán az egyének méltóságához való jogát kell az államnak megvédenie, hanem az emberi méltóság alapvető értékét tiszteletben tartó médiatartalmak, illetve ezáltal a méltóságot tiszteletben tartó demokratikus nyilvánosság létrejöttében is segédkeznie kell, a méltóságsértő tartalmak közzétételét gátló médiaigazgatási szabályok érvényre juttatásával.

A Médiatanács tehát sajátos eljárásában nem a műsorszámokban szereplő személyek személyiségi jogainak védelme, hanem a médiaszolgáltatás során elkövetett jogsértés (az emberi méltóság értékének figyelmen kívül hagyása) megszüntetése érdekében lép fel. Abban az esetben állapíthatja meg az emberi méltóság sérelmét, ha a sérelem eléri a közérdekű igényérvényesítés, a demokratikus nyilvánosság veszélyeztetésének küszöbét.

A jelen határozat tárgyát képező műsorrésszel kapcsolatban a hatósági fellépés indokát az jelenti, hogy a műsorszám közzétételével a Médiaszolgáltató figyelmen kívül hagyta az emberi méltósághoz való jogot, amelynek elismerése és tiszteletben tartása a társadalmi élet és együttműködés egyik fundamentuma.

Az emberi méltóság megsértése – a joggyakorlatban kirajzolódó más tipikus esetek mellett – egyes társadalmi csoportokat érintő megnyilvánulások esetében akkor állapítható meg, ha a műsorszám egy társadalmi közösség (jelen esetben a „civiliek”) másodrendűségét hirdeti, arra utal, hogy annak tagjait nem illeti meg a minden emberre nézve egyenlő emberi méltóság, nem gyakorolhatják csorbítatlanul személyiségi jogaikat, vagy a csoporthoz tartozó személyek másokéval egyenlő emberi jogait, esetleg emberi mivoltát kérdőjelezi meg azon az alapon, hogy az adott közösséghez tartoznak.

4.2 A rendelkezés alkalmazása a konkrét tényállásra

A kifogásolt műsorszegmens egy aktuális, nagy közérdeklődésre számot tartó közéleti esemény kapcsán – az érintettek tiltakozása a civil törvény tervezett módosítása ellen – bírálta a magyarországi civil szervezetek aktivistáit. A műsorvezető a társadalom normális működését akadályozó, a rendőröket provokáló, és az Országgházban zajló munkát is megzavaró, homogén csoportként írta le a civil szervezetek aktivistáit. Ennek során több megbélyegző megnevezést használt, mint például „barom állatok”, vagy „a nyilvános vécébe való”, továbbá az aktivisták (törvényszerű vagy jogellenes) tevékenységük erőszakos fellépéssel való kezelésére ösztönzött („kivágni, mint macskát szarni”, „taknyukon és a vérükön kell őket kirángatni”, „szanaszét kell verni a pofájukat”).

E véleménynyilvánítást követő hallgatói hozzászólásokban ugyancsak jelen volt a civiliek kárhóztatása. Az adásba telefonálók ugyancsak elítélték a civil szervezetek tevékenységét; megnyilvánulásaikban (és a műsorvezető ezekhez fűzött hozzászólásaiban) olyan megnevezések szerepeltek, mint „aljas liberálisok”, „mocskos banda”, „léhűtő senkiházi”, „idióta, kretén, barom állat”.

Megállapítható tehát, hogy a műsorszám nem csupán kritikát fogalmazott meg és kedvezőtlen színben ábrázolta az érintett csoport tagjait, hanem a – Médiaszolgáltató nyilatkozatában foglaltakkal ellentétben – bemutatásukra olyan lealacsonyító, megalázó, intoleráns kifejezéseket használt, elítélendőnek titulálva a civil aktivisták tevékenységét, amelyek az ennek eredményeképpen közvetített üzenet által összeegyeztethetetlenek a mindenkit egyenlő mértékben megillető emberi méltósághoz való joggal.

A vizsgált tartalom arra utal, hogy a vélemény által érintett csoporthoz tartozó személyek másokéval egyenlő emberi jogai megkérdőjelezhetők, amikor a közlő a „taknyukon és a vérükön” akarja őket kirángatni a Parlamentből, arra hív fel, hogy „szanaszét kell verni a pofájukat”, illetve a nyilvános vécébe valónak minősíti őket. Ezen javaslatok értelemszerűen megsértik azon arányossági követelményt, amelyet figyelembe kellene venni az érintett csoport által elkövetett jogsértések szankcionálásakor. Természetesen nem is értelmezhetőek a jogalkalmazó szervek felé megfogalmazott javaslatokként, inkább csak az indulatok pusztá kitörésének tekinthetők, azonban olyanak, amely alapvetően sérti az emberi méltóság azon aspektusát, amely a megtámadott közösségbe tartozókat az adott közösségbe tartozásra tekintettel illeti meg.

A fentiekben ismertetett műsorvezetői megnyilvánulások, illetve a véleményét megerősítő, hasonló verbális stílust kölcsönző hallgatói véleménynyilvánítások kapcsán hangsúlyozandó, hogy a jogsértés nem önmagában a bírálatok obszcén, közönséges, az érintett csoportra nézve sértő jellege révén valósult meg. A közéleti viták szabadsága megköveteli az esetlegesen sértő, bántó, olykor szélsőséges vélemények védelmét is, amelyeknek azonban az emberi méltóság védelme külső korlátot szab. Az elhangzottak – megalázó, dehonesztáló kifejezések használatának hangsúlyozásával – azt az üzenetet közvetítették a hallgatóság felé, miszerint a civil szervezetek aktivistái megnyilvánulásaival szemben az emberhez méltó fellépést teljes mértékben nélkülöző, erőszakos megoldás vezethet eredményre, amely nem egyeztethető össze az emberi méltóság értékével.

Egy demokratikus társadalom alapértékeitől – így az emberi méltósághoz való jog tiszteletétől – idegen az a megnyilvánulás, amely egyes személyeket, közösségeket esetlegesen a jogszerűség határait túllépő véleménynyilvánítása miatt alacsonyabb rendűként ábrázolja, és ezen túl a jogállami kereteket túllépő fellépést sürgeti velük szemben. A fentiekben ismertetett vélemények alkalmasak arra, hogy a személyek, közösségek méltósága, értéke között különbséget tegyen, oly módon, hogy a műsorban érintett közösség tagjait másokhoz képest – pusztán e közösséghez való tartozásuk miatt – alacsonyabb rendűként kezelnek, illetve tagjainak személyiségi jogait, emberi mivoltát kérdőjelezzik meg.

Megjegyzi a Médiatanács, hogy a betelefonálás véleményműsorok az együvé tartozás, az azonos módon gondolkodás kifejezésének terepei, a műsorvezetők a legtöbb esetben nem törekednek arra, hogy ellentétes véleményeket ütköztessenek, ahogy jelen ügy kapcsán is megállapítható. A vizsgált adás esetében sem merültek fel aggályok azzal kapcsolatban, hogy a beszélgetés résztvevői valamennyien ugyanazt az álláspontot képviselték, kivétel nélkül elítélték a civileket.

Fontos megjegyezni továbbá, hogy a műsorszám kifogásolt szegmense aktuális közéleti kérdéssel foglalkozott, a sajtószabadság korlátozásának alapja pedig nem a feldolgozott téma tárgya, hanem kizárólag annak módja, tartalma, illetve a közönségre gyakorolt lehetséges káros hatása lehet. Ebből az alapvetésből kiindulva a civil szervezeteket és tevékenységüket bíráló megjegyzések a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt állnak.

A jogsértést a súlyosan dehonesztáló, így a civil szervezetek, konkrétan e szervezetek aktivistáinak megbélyegzésére alkalmas kifejezések használatával valósította meg a Médiaszolgáltató. Az emberi méltóság értéke ugyanis sérül, ha a média a közönség felé

olyan véleményeket közvetít, amely alapján az nem egyenlő, nem általánosan érvényesülő, nem korlátozhatatlan.

A Médiaszolgáltató, illetve a jelen ügyben őt megtestesítő műsorvezető és utóbbi révén nem tompított, az álláspontját erősítő hallgatói hozzászólások által összességében közvetített üzenet nem összeegyeztethető az emberi méltóság tiszteletét megkövetelő, a demokratikus nyilvánosság érdekeit szolgáló alkotmányos értékekkel, ezért a Médiatanács megállapította, hogy a Médiaszolgáltató megsértette az Smtv. 14. § (1) bekezdését.

5. Az Smtv. 17. § (1) bekezdése – gyűlöletkeltő tartalmak közreadásának tilalma

5.1 A rendelkezés értelmezése

Az Smtv. 17. § (1) bekezdése szerint:

„A médiatartalom nem lehet alkalmas valamely nemzet, közösség, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbség vagy bármely többség, továbbá valamely vallási közösség elleni gyűlölet keltésére.”

Az idézett rendelkezés által tilalmazott magatartás a gyűlöletkeltés, a rendelkezés alanyai csoportok, közösségek, melyek közül a jogalkotó egyes, az Alaptörvény és a nemzetközi egyezmények által is kiemelt - nemzeti, etnikai, nyelvi, vallási alapon összetartozó - csoportokat külön nevesített.

Az alkotmánybírói értelmezés szerint a védett közösség bármely ismérv alapján elkülönülő személyek csoportját jelentheti [30/1992. (V. 26.) AB határozat], azonban az „elkülönülésnek” valósnak és érzékelhetőnek kell lennie. Ahhoz, hogy védelmet kapjon, az adott csoportnak, közösségnek olyan alapon kell szerveződnie, amely tagjai személyiségének lényegét (lényegi elemét) határozza meg [96/2008. (VII. 3.) AB határozat].

Az Smtv. 17. § (1) bekezdés érvényesülésének vizsgálata során a Médiatanács a következetes jogalkalmazói gyakorlatnak megfelelően a gyűlölködő kifejezésekkel szembeni korlátozás lehetőségét vizsgáló – büntető-, polgári- és médiajogi vonatkozásban született – alkotmánybírói határozatokban foglalt mércét veszi alapul.

A 30/1992. (V. 26.) számú alkotmánybírói gyakorlat az indokolás IV. pontjában a Btk. szövegében szereplő „gyűlöltre uszítást” a Btk.-ban szövegszerűen nem szereplő „gyűlöletkeltéssel” azonos értelműnek tekintette. A határozat indokolása kiemeli, hogy *„[a] véleménynyilvánítás és sajtószabadság körében az emberek meghatározott csoportjai elleni gyűlöletkeltés alkotmányos védelemben részesítése feloldhatatlan ellentmondásban lenne az Alkotmányban kifejezésre jutó politikai berendezkedéssel és értékrenddel, a demokratikus jogállamiságra, az emberek egyenlőségére, egyenlő méltóságára, valamint a diszkrimináció tilalmára, a lelkiismereti és vallásszabadságra, a nemzeti, etnikai kisebbségek védelmére, elismerésére vonatkozó alkotmányos tételekkel. Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság demokratikus jogállam. A demokrácia fogalma rendkívül összetett. A vizsgált kérdés szempontjából azonban lényeges, hogy tartalmilag jelenti a különbözőséghez való jogot, a kisebbségek védelmét, az erőszakról és az erőszakkal fenyegetésről, mint a konfliktusmegoldás eszközeiről való lemondást. A gyűlöletkeltés a fenti tartalmi jegyek tagadása, az erőszak érzelmi előkészítése.”* (Hasonlóképpen azonosnak tekintette a gyűlöletkeltést és a gyűlöltre uszítást az 1006/B/2001. számú, és a 165/2011. (XII. 20.) számú AB határozat is.)

A 30/1992. (V. 26.) AB határozat az „uszítás” értelmezésekor jóváhagyólag idézte az „izgatás”-ra vonatkozó korábbi curiai gyakorlatot. Azaz, a jogalkalmazás szempontjából nem csak a gyűlöletkeltés és a gyűlöltre uszítás, hanem ezek mellett a gyűlöltre izgatás is

azonos értelműnek tekinthető. Ezt elfogadva tehát, az „uszítás” és az „izgatás” jogi jelentésének azonosítása elvezet a „gyűlöletkeltés” mércéjének megállapításához is.

A Magyar Nyelv Értelmező Szótára szerint a gyűlölet az egyik legszélsőségesebb negatív, nagyfokú ellenséges indulat. Aki pedig uszít, az valamely személy, csoport, szervezet, intézkedés ellen ellenséges magatartásra, ellenséges, kárt okozó tevékenységre biztat, ingerel, lázít.

A királyi Curia a 20. század elején több döntésében is meghatározta az izgatás fogalmát, eszerint: *„A törvény eme kifejezése alatt: »izgat« nem valamely kedvezőtlen és sértő véleménynek nyilvánítása, hanem olyan lázongó kifakadások értendők, amelyek alkalmasak arra, hogy az emberek nagyobb tömegében a szenvedélyeket oly magas fokra lobbantsák, amelyből gyűlölet keletkezhessen, a társadalmi rend és béke megzavarására vezethet. (...) Nem izgatás tehát a bírálat, helytelenítés, kifogásolás, sőt még a sértő nyilatkozat sem; izgatásról csak akkor van szó, midőn a kifejezések, megjegyzések stb. nem az értelemhez szólnak, hanem az érzelmi világra akarnak hatni, s szenvedélyek, ellenséges indulatok felkeltésére alkalmasak. Az izgatás fogalmát illetően egyébként teljesen közömbös, hogy az állított tények valóak-e vagy sem; a lényeges az, hogy bár való vagy valótlan adatoknak csoportosítása a gyűlölet felkeltésére alkalmas legyen (...).”*

A vizsgált tartalom tehát (a Curia Csemegi-kódexre épülő gyakorlata szerint) „gyűlöletre izgat”, (a Btk. szempontjából) „gyűlöletre uszít”, és (az Smtv. szempontjából) „gyűlöletet kelt” akkor, ha a közlő véleménye alkalmas az adott közösséggel szembeni gyűlölet – nagyfokú ellenséges indulat – felkeltésére. A közigazgatási jogsértés megvalósulásához nem szükséges, hogy a közönségben (a tartalom befogadóiban) a gyűlölet ténylegesen kialakuljon, és az sem, hogy abból az érintett közösséggel szembeni erőszakos cselekmények bármilyen veszélye következzen.

Az Smtv. 17. § (1) bekezdése szerint már önmagában annak a médiatartalomnak a közzététele is jogsértő, amely gyűlöletkeltésre – a fentiekben idézett fogalmi meghatározások szerint az ellenséges érzelmek felkeltésére – alkalmas. Nem tényállási elem tehát, hogy a gyűlölet érzete a közönségben valóban kialakuljon, és ebből következően még kevésbé az, hogy a megtámadott közösséget tényleges – fizikai – sérelem vagy fenyegetés érje.

5.2 A rendelkezés alkalmazása a konkrét tényállásra

Vitatott kommentárjában a műsorvezető fizikai erőszak alkalmazására szólított fel a civilekkel szemben (a beszámolóban szereplő demonstrációhoz hasonló esetekben). Véleménye szerint *„Ha még egyszer ezek, vagy ilyenek megjelennek a Parlament épületében, és ott megzavarják a munkát, akkor úgy kell őket onnan kivágni, mint a macskát szarni. Ha a taknyukon és a vérükön kell őket kirángatni, akkor a taknyukon és a vérükön. (...) És mondom még egyszer, semmi finomkodás, ha kell, akkor szanaszét kell verni a pofájukat. Ez ugyanis Magyarország Parlamentje, nem pedig a nyilvános vécé, ahová ezek valók.”*

A problémás felvezető utáni interaktív műsorrészben Bayer Zsolt a bevezetőre reflektáló sms-eket is felolvasott.

A 16:35:38-kor adásba került *„Már nagyon unom, hogy ez a mocskos banda azt tehet, amit akar. Pofán kellene már vágni egyet-kettőt, ez tűrhetetlen, amit megengednek maguknak”* üzenetre a műsorvezető így reagált: *„Köszönöm szépen, István, egyáltalán nem fogok ez ügyben vitatkozni önnel.”*

Később a műsorvezető a következő sms-t olvasta fel: *„Kedves Zsolt, de meddig lehet még meghátrálni? Nekem is az a véleményem, szét kell csapni köztük (...) ha meg rendet rakunk köztük, akkor legalább érezni fogják a bőrükön, írja K.B.”* Ez utóbbi üzenetre Bayer Zsolt annyit válaszolt: *„Persze, hogy nehéz ép ésszel kibírni ezeket, de azt tudom csak mondani,*

hogy mégis ki kell. És gondoljanak abba bele, hogy nem minekünk kell, hanem az ott lévő rendőröknek.”

Bár az erőszakra való felszólítás nem vezet minden esetben agresszióhoz, alkalmas annak érzelmi előkészítésére.

A hallgatói reflexiók alapján egyértelmű, hogy Bayer Zsolt megnyilvánulása erős érzelmi reakciókat váltott ki a médiafogyasztókból, a témával kapcsolatosan beküldött sms-üzenetekben ugyanis szintén hasonló hangnemű, az erőszakos problémamegoldást is elfogadható alternatívaként megjelenítő vélemények jelentek meg.

A műsorvezető nem nevezte meg konkrétan, kiknek kellene alkalmazniuk az ajánlott erőszakot, de a Médiaszolgáltató nyilatkozata szerint Bayer Zsolt a parlamenti rendfenntartókra gondolt. Az sms-ekből azonban kitűnik, hogy a befogadók egy része ezt kiterjesztően, személyre szóló felszólításként értelmezte („*nekem is az a véleményem, szét kell csapni köztük*”, „*ha rendet rakunk köztük, legalább érezni fogják a bőrükön*”).

Megjegyzendő, a gyűlöletkeltés tilalmát előíró törvényi rendelkezés megvalósulása nem is kívánja meg az erőszak alkalmazására felhívottak megnevezését (vagy akár csak körülírását, utalások révén), önmagában elegendő, ha a közönség egyes tagjaiban alkalmassá válik – még csak nem is az erőszak kiváltására, hanem – a gyűlölet érzetének felkeltésére.

Jelen esetben pedig a Médiatanács álláspontja szerint a műsorszámokban elhangzottak egyértelműen alkalmasak voltak az Smtv. 17. § (1) bekezdésben foglalt tényállás megvalósítására, hiszen a műsorvezető a civil aktivisták tevékenységükkel, véleménynyilvánításaikkal szembeni erőszakos fellépést nem csupán elfogadható, de egyenesen a hatékony megoldási javaslatként vázolta fel. Jólehet, a műsorvezető „csupán” a parlamenti munka megzavarásának esetére javasolta civil aktivistákkal szemben az erőszakos problémamegoldás, mint eszköz alkalmazását, ettől függetlenül a műsorvezetői megnyilvánulások általában véve alkalmasak voltak az említett csoport tagjaival szembeni ellenséges érzelmek felkeltésére, illetve a már eleve meglévő ellenszenv erősítésére.

Megállapítható továbbá, hogy az erőszakra való felszólításon túl a műsorvezető valamennyi megszólalása Magyarország ellenségeiként, külföldről támogatott, magyarelles hálózat tagjaiként tüntette fel a civil aktivistákat.

A véleménynyilvánítás szabadságát értelmező alkotmánybírói határozatok alapvetése, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága a kommunikációs alapjogok anyajoga, amely részben a társadalom demokratikus működésének garanciája, részben pedig az egyéni önkifejezés, a személyiség kiteljesítésének egyik alapvető eszköze. A véleménynek tartalom alapú korlátja nincs. A vélemény érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül részesül védelemben, maga a véleménynyilvánítás ténye védett, korlátja pedig csak külső, azaz más alap, vagy alanyi jog tiszteletben tartása, vagy egyéb alkotmányos cél lehet.

Mindez azt jelenti, hogy a vélemény- és sajtószabadság kiterjed a sértő, akár szélsőséges álláspontok közzétételének lehetőségére is. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem gyűlöletkeltés a bírálat, helytelenítés, kifogásolás, sőt, a sértő nyilatkozat sem. Gyűlöletkeltésről akkor beszélhetünk, ha az elhangzott kifejezések nem az értelemhez szólnak, hanem kimondottan az érzelmekre akarnak hatni, a szenvedélyek, ellenséges indulatok felkeltésére alkalmasak, azt célozzák.

A Médiatanács megállapította, hogy az erőszakos konfliktusmegoldásra való felszólítás, és a műsorrész egésze által közvetített üzenet elérte a fentiekben vázolt gyűlöletkeltés mércéjét,

azaz – a Médiaszolgáltató nyilatkozatában foglaltakkal ellentétben – alkalmas volt az érintett csoportra reális veszélyt jelentő szélsőséges indulatok, gyűlölet felkeltésére.

A fentiek mellett a Médiatanács utalni kíván arra, hogy a műsor felvezetőjében jellemzően „Soros-hálózat aktivistái”-ként nevezték meg a civil törvény bizottsági vitáján megjelent tüntetőket, akik ha ugyan szöveges értelmezés alapján nem is, annak közéleti kapcsolódásaira, összefüggéseire, illetve lehetséges hatására tekintettel az Smtv. 17. §-a szerinti közösségként értékelendők. A kifogásolt riportban elhangzottak ugyanis a „civiliket” homogén, a külvilág számára érzékelhető csoportképző tulajdonsággal bíró közösségként ábrázolták. A „közösséget” ugyanis nem csak saját tagjai meglévő közös vonásai, hanem a velük szemben állóktól való megkülönböztethetőségük is egybekovácsolhatja, teheti jogi értelemben a szabályozás által védett közösséggé. Továbbá, egy csoport létének elismeréséhez nem szükséges, hogy minden tagjának valamennyi lényeges, személyiségét meghatározó tulajdonsága megegyezzen, elegendő, ha van olyan, a „külvilág” számára is érzékelhető közös tulajdonságuk, amely eléggé lényeges és fontos ahhoz, hogy őket így csoporttá tegye. Ilyen módon a közbeszédben gyakran terítékre kerülő, társadalmi szerepvállalásukat hangsúlyozni kívánó, önszerveződés révén létrejött civil szervezetek keretei között tevékenykedő aktivistákat a műsorszámot befogadó homogén közösségként azonosíthatta, amely ily módon a hatósági fellépést is indokoltá tette. Azon törvény alapján, amely ellen az érintettek a parlamentben tiltakoztak, és később az Országgyűlés által elfogadásra is került, világossá vált, hogy az érintett – a törvény személyi hatálya alá tartozó – személyösszességek immáron jogszabály által meghatározott és azonosítható csoportoknak, az Smtv. alkalmazása szempontjából pedig „közösségnek” tekintendők.

A fentiek alapján a Médiatanács megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a médiatartalom közzétételével megsértette az Smtv. 17. § (1) bekezdését is.

A Médiatanács megállapította, hogy az Smtv. 14. § (1) és a 17. § (1) bekezdésének megsértése a lineáris médiaszolgáltatásban két-két alkalommal, a lekérhető médiaszolgáltatásban pedig a közzététel óta folyamatosan valósult meg.

A jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények megválasztásánál a Médiatanács a következő szempontokat vette figyelembe:

Az Mttv. 186. § (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg, a Médiatanács, illetve a Hivatal – a jogsértés tényének megállapítása és figyelmeztetés mellett – legfeljebb harminc napos határidő tűzésével felhívhatja a jogsértőt a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, illetve a jogszerű magatartás tanúsítására, és meghatározhatja annak feltételeit.”

Az Mttv. 187. § (4) bekezdés értelmében ismételtségnek az tekintendő, *„ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és jogszabályhely tekintetében, ugyanazon tárgykörben, háromszázhatvanöt napon belül ismételten megvalósítja, ide nem értve a csekély súlyú törvénysértéseket.”*

A Médiatanács jelen határozat meghozataláig nem állapította meg az Smtv. 14. § (1) és a 17. § (1) bekezdésének megsértését a Médiaszolgáltatóval szemben, tehát az ismételtség esete nem áll fenn.

A gyűlöletkeltő megnyilatkozások alkalmasak arra, hogy a társadalmi rend és béke fenntartásában zavart okozzanak, ezért súlyos jogsértésnek minősülnek. Az Smtv. 14. §-ának megsértése az alapjognak az Alaptörvényből és az Mttv.-ből is levezethető kiemelt védelmére tekintettel ugyancsak súlyos jogsértésnek minősül. A jogsértések súlya kizárja az Mttv. 186. § (1) bekezdésében megszabott felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A jogsértések miatti jogkövetkezmények alkalmazásának alapját az Mttv. 186. § (3) bekezdése, a 187. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés b) és c) pontja jelenti.

Az Mttv. 186. § (3) bekezdése szerint:

„Amennyiben a felhívás az ügy összes körülményeire tekintettel nem alkalmazható, vagy nem lenne a jogsértés megszüntetésére vonatkozó kötelezettség kikényszerítésére hatékony eszköz, a Médiatanács vagy a Hivatal - a felhívás mellőzésére vonatkozó indokolás nélkül - a jogsértő magatartás tanúsítását megtiltja, illetve az e törvényben foglaltak érvényesítése keretében kötelezettséget állapíthat meg, jogkövetkezményeket alkalmazhat.”

Az Mttv. 187. § (2) bekezdése alapján a hatóság mind a szankció megválasztása, mind a mértékének megállapítása tekintetében mérlegelési jogkörrel rendelkezik:

„187. § (2) A Médiatanács és a Hivatal a jogkövetkezményt – a jogsértés jellegétől függően – a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelemet szenvedett és veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra, személyiségi jogsérelemre és a jogsértés piacra gyakorolt hatására, továbbá az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra tekintettel állapítja meg.

(3) A Médiatanács és a Hivatal – a (7) bekezdés figyelembevételével – a következő jogkövetkezmények alkalmazására jogosult:

[...]

b) bírságot szabhat ki a jogsértővel szemben az alábbi összeghatárok szerint:

ba) JBE médiaszolgáltató és a médiapiaci koncentráció korlátozására vonatkozó szabály által érintett médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege kétszázmillió forintig,

bb) a ba) pont alá nem tartozó médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege ötvenmillió forintig terjedhet.

[...]

c) a jogsértőt kötelezheti közleménynek vagy a határozatnak a jogsértő internetes honlapjának nyitóoldalán, sajtótermékben vagy megjelölt műsorszámban történő közzétételére a határozatban meghatározott módon és ideig.

[...]

(5) A (3) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmények együttesen is megállapíthatók.”

Az érdeksérelemet szenvedettek száma a jelen jogértések esetében nem állapítható meg pontosan. Mivel a megsértett rendelkezések elsődleges célja a demokratikus nyilvánosság védelme, az érdeksérelem potenciálisan kiterjed mindenkire, aki a demokratikus nyilvánosságban részt vesz, azt figyelemmel kíséri, illetve ténylegesen kiterjed közülük azokra, akik a vizsgált médiatartalmat hallották, látták.

A jogsértés folyamatossága a lekérhető médiaszolgáltatás vonatkozásában értékelhető, hiszen az eljárás tárgyát képező médiatartalom 2017. április 25. óta folyamatosan elérhető a Médiaszolgáltató honlapján.

Az Mttv. 187. § (2) bekezdése szerinti további mérlegelési szempontok jelen ügyben nem értékelhetők.

A Médiatanács az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontot a tényállás tisztázása során nem tárt fel.

I.

Az Mttv. 187. § (3) bekezdés bb) pontja alapján a jelen eljárásban kiszabható bírság maximum összege ötvenmillió forint.

Az Mttv. 185. § (2) bekezdése a szankciónak a jogsértés súlyához igazodó meghatározása mellett a hátrányos jogkövetkezménynek az elérni kívánt célhoz, vagyis jelen esetben az ismételt jogsértés elkövetésének megakadályozásához képest arányos, és a későbbi esetleges jogsértések alkalmával alkalmazandó fokozatosság elvét is szem előtt tartó szankció kiszabását írja elő. A Médiatanács a bírság összegének megállapítása során figyelembe vette, hogy a Médiaszolgáltató korábban nem sértette meg az Smtv. 14. § (1) és a 17. § (1) bekezdésében foglalt törvényi előírásokat.

A Médiatanács az Smtv. 14. § (1) bekezdésének megsértése miatt az Mttv. 187. § (3) bekezdés bb) pontja alapján a Médiaszolgáltatót a kiszabható bírságösszeg (ötvenmillió forint) 0,4%-ának megfelelő összegű, összesen 200 000 Ft (a lineáris médiaszolgáltatásban két alkalommal megvalósult jogsértés miatt összesen 100 000 Ft – alkalmanként 50 000 Ft , míg a lekérhető médiaszolgáltatásban megvalósult jogsértés miatt 100 000 Ft) összegű bírság megfizetésére kötelezte.

Az Smtv. 17. § (1) bekezdésének megsértése miatt a Médiatanács a Médiaszolgáltatót az Mttv. 187. § (3) bekezdés bb) pontja alapján a kiszabható bírságösszeg (ötvenmillió forint) 0,4%-ának megfelelő összegű, összesen 200 000 Ft (a lineáris médiaszolgáltatásban két alkalommal megvalósult jogsértés miatt összesen 100 000 Ft – alkalmanként 50 000 Ft –, míg a lekérhető médiaszolgáltatásban megvalósult jogsértés miatt 100 000 Ft) összegű bírság megfizetésére kötelezte.

A lekérhető médiaszolgáltatásban történt közzététel súlyosabb szankcionálását az indokolja, hogy a jogsértő tartalom a megjelenéstől (2017. április 25.) folyamatosan, jelen határozat meghozatalakor is elérhető.

II.

A vizsgált médiatartalom kárt okozott a demokratikus nyilvánosságban, ezért indokolt a határozatról a nyilvánosságot minél szélesebb körben tájékoztatni. Ennek leghatékonyabb formája az, ha a határozatról maga a Médiaszolgáltató ad tájékoztatást. Mindezek alapján a Médiatanács az Mttv. 187. § (3) bekezdés c) pontja szerinti szankció kiszabását is indokoltnak találta.

Az Mttv. 187. § (3) bekezdés c) pontja szerinti jogkövetkezményt a jogsértés jellegére és súlyára tekintettel alkalmazta a Médiatanács, mert úgy ítélte meg, hogy a „nyilvánosság szankció” szervesen kapcsolódik a konkrét ügy tényeihez, és a jövőre nézve kellő visszatartó erővel bír. A Médiaszolgáltató Karc FM adóján, a jogsértéssel érintett műsorszám egy későbbi adásában, valamint a lekérhető médiaszolgáltatásban történő közzététellel a nyilvánosság széles köre értesülhet arról, hogy a Médiaszolgáltató az emberi méltóság jogát negligáló és gyűlöletkeltő tartalmakat közvetítő magatartást tanúsított.

III.

A Médiatanács a jogsértés folyamatosságára tekintettel az Mttv. fentebb idézett 186. § (3) bekezdése szerint megtiltotta a jogsértő magatartás tanúsítását, és ennek keretében arra kötelezte a Médiaszolgáltatót, hogy a jelen határozat közlését követően haladéktalanul távolítsa el az eljárás tárgyát képező médiatartalmat a www.karcfm.hu címen elérhető lekérhető médiaszolgáltatásáról.

A jogkövetkezmények együttes alkalmazását a Médiatanács elégségesnek, indokoltnak és a jogsértéssel arányosnak ítélte meg, továbbá alkalmasnak arra, hogy a Médiaszolgáltatót jogkövető magatartásra ösztönözze, visszatartsa a jogsértések elkövetésétől.

Az eljárás során a Ket. 153. §-a szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatra történő figyelmeztetés a Ket. 72. § (1) bekezdés da) pontján, az Mttv. 163. § (1) és (3) bekezdésén, valamint 164. §-án alapul, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatást a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: **Pp.**) 338. § (2) bekezdése tartalmazza. A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet a Pp. 340/B. §-a és 397/I. § (2) bekezdés b) pontja alapján elektronikusan (űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével) nyújthatja be a keresetlevelet a Médiatanácsnál.

Budapest, 2017. július 25.